

Udenrigsministeriet
Juridisk Tjeneste, EU-retskontoret
Asiatisk Plads 2 – 1448 København K
Tlf.: 33 92 03 24 Fax: 33 92 03 03

JTEU j.nr. 2015 - 30240
14. september 2018

Liste over judicielle aktiviteter i sager af dansk interesse

Til orientering fremsendes nedenstående liste over EU-Domstolens aktiviteter i de kommende tre uger i retssager, som har den danske regerings interesse. For så vidt angår sager, hvor der er nedsat procesdelegation, indeholder listen oplysninger om tidspunktet for mundtlig forhandling, fremsættelse af generaladvokatens forslag til afgørelse (GA) og afsigelse af dom. I sager, der i øvrigt følges af den danske regering, oplyses der om tidspunkt for generaladvokatens forslag til afgørelse og afsigelse af dom. Generaladvokatens udtalelser og EU-Domstolens domme offentliggøres på EU-Domstolens hjemmeside (<http://curia.europa.eu/>) på selve datoen for fremsættelse eller afsigelse.

Der tages forbehold for, at listen er udarbejdet på baggrund af EU-Domstolens retslistes, og at EU-Domstolen med kort varsel kan foretage ændringer i egne retslistes.

Liste over sager, hvor der nedsat procesdelegation:

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Deltager i PD	Proces-skridt	Dato
T-68/15	HH Ferries I/S (tidligere Scandlines Øresund I/S) m.fl. mod Kommissionen Scandlines Øresund I/S, HH Ferries Helsingør ApS og HH-Ferries Helsingborg AB har den 12. februar 2015 anlagt sag mod KOM ved Retten med påstand om, at KOM's statsstøtteafgørelse af 15. oktober 2014 vedrørende statsstøtte ydet af Danmark og Sverige til Øresundsbro Konsortiet annulleres. Den anfægtede KOM-afgørelse behandler tre statsstøtte klager indgivet af Scandlines Øresund I/S vedr. finansieringen af Øresundsforbindelsen. I klagerne har Scandlines navnlig anført, at de statsgarantier, som DK og SE har tildelt konsortiet og de for konsortiet særlige skatteregler vedr. underskudsfræmførsel og afskrivninger, er ulovlige og uførene lig statsstøtte. KOM påstår frifindelse. DK og SE støtter KOM herunder med argumenter om, at konsortiet ikke udfører økonomiske aktiviteter, men myndighedsopgaver.	Udenrigsministeriet Justitsministeriet Kammeradvokaten Transport-, Bygnings- og Boligministeriet	Dom	19.09.18
C-555/17	2M-Locatel Skal i den Kombinerede Nomenklatur i Den Fælles Toldtarif, som affattet ved bilag I til Kommissionens forordning (EF) nr. 1549/2006 af 17. oktober 2006 om ændring af bilag I til Rådets forordning (EOF) nr. 2658/87 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif, (i) underopdelingen "--- Videotunere" af hovedposition 8528, (ii) underposition 8528 71 13 samt (iii) underposition 8528 71 90	Udenrigsministeriet Justitsministeriet Kammeradvokaten Skatteministeriet	Dom	20.09.18

	fortolkes således, at en vare, som opfylder varebeskrivelsen i underposition 8528 71 13, og som har kapacitet til at modtage, indstille og behandle Live TV-fjernsynssignaler transmitteret via internetteknologi, men ikke til at modtage, indstille og behandle Live TV-fjernsynssignaler transmitteret via sendemast, kabel-tv eller satellit, skal tariferes i underposition 8528 71 13, i underposition 8528 71 90 eller i en tredje underposition?			
T-837/16	<p>Sverige mod Kommissionen</p> <p>Påstande: — Kommissionens gennemførelsesafgørelse C(2016) 5644 af 7. september 2016 om tilladelse til visse anvendelser af blyulfchromat, gul og blychromatmolybdatsulfat, rød i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006 af 18. december 2006 om registrering, vurdering og godkendelse af samt begrænsninger for kemikalier (REACH), om oprettelse af et europæisk kemikalieagentur og om ændring af direktiv 1999/45/EF og ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 793/93 og Kommissionens forordning (EF) nr. 1488/94 samt Rådets direktiv 76/769/EØF og Kommissionens direktiv 91/155/EØF, 93/67/EØF, 93/105/EF og 2000/21/EF (den anfægtede afgørelse), annulleres,</p> <p>— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.</p>	<p>Udenrigsministeriet Justitsministeriet Miljø- og Fødevareministeriet Miljøstyrelsen</p>	Mundtlig forhandling	27.09.18
C-347/17	<p>A e.a</p> <p>1) Skal bilag III, afsnit II, kapitel IV, nr. 5 og 8, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 853/2004 af 29. april 2004 om særlige hygiejnebestemmelser for animalske fødevarer (EUT L 139 af 30.4.2004), fortolkes således, at en fjerkræslagtekrop efter udtagning og rengøring ikke må indeholde nogen form for synlig kontaminering? 2) Omfatter bilag III, afsnit II, kapitel IV, nr. 5 og 8, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 853/2004 af 29. april 2004 om særlige hygiejnebestemmelser for animalske fødevarer (EUT L 139 af 30.4.2004) kontaminerer med fækalier, galde og kroindhold? 3) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende: Skal bilag III, afsnit II, kapitel IV, nr. 8, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 853/2004 af 29. april 2004 om særlige hygiejnebestemmelser for animalske fødevarer (EUT L 139 af 30.4.2004) i så fald fortolkes således, at rengøringen skal ske umiddelbart efter udtagningen, eller må fjernelsen af synlig kontaminering ifølge denne bestemmelse også ske under køling eller partering eller ved pakningen? 4) Må den kompetente myndighed i henhold til bilag I, afsnit I, kapitel II, del D, nr. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 854/2004 af 29. april 2004 om særlige bestemmelser for tilrettelæggelsen af den offentlige kontrol af animalske produkter til konsum (EUT L 139 af 30.4.2004) i forbindelse med kontrollen fjerne slagtekroppe fra slagtelinjen og kontrollere dem ud- og indvendigt samt under fedtvævet for synlig kontaminering? 5) Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende, og der således må restere synlig kontaminering på en fjerkræslagtekrop: Hvordan skal bilag III, afsnit II, kapitel IV, nr. 5 og 8, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr.</p>	<p>Udenrigsministeriet Justitsministeriet Miljø- og Fødevareministeriet Miljøstyrelsen</p>	Mundtlig forhandling	04.10.18

	853/2004 af 29. april 2004 om særlige hygiejnebestemmelser for animalske fødevarer (EUT L 139 af 30.4.2004) i så fald fortolkes? På hvilken måde nås i så fald denne forordnings mål, nemlig at sikre en høj standard for beskyttelsen af folkesundheden?			
--	---	--	--	--

Liste over sager, der i øvrigt følges af den danske regering:

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Interessant	Proces-skridt	Dato
C-41/17	<p>González Castro</p> <p>1) Skal artikel 7 i direktiv 92/85/EØF fortolkes således, at natarbejde – som arbejdstagere, der er omfattet af artikel 2, herunder ammende arbejdstagere, ikke må være forpligtet til at udføre – omfatter ikke alene arbejde, der udføres fuldt ud om natten, men også skifteholdsarbejde, når nogle af turnusserne som i det foreliggende tilfælde foregår om natten?</p> <p>2) I en tvist om, hvorvidt der foreligger en risikosituation i forhold til en ammende arbejdstager, finder da de særlige bestemmelser om bevisbyrde i artikel 19, stk. 1, i direktiv 2006/54/EF – gennemført i spansk ret bl.a. i artikel 96.1 i Ley 36/2011 – sammenholdt med kravene i artikel 5 i direktiv 92/85/EØF – gennemført i spansk ret i artikel 26 i Ley de Prevención de Riesgos Laborales (lov om forebyggelse af arbejdsrelaterede risici) – anvendelse med henblik på arbejdstagerens fritagelse for at arbejde i ammeperioden og i givet fald med henblik på tildeling af den ydelse, der er forbundet med en sådan situation i national ret i overensstemmelse med artikel 11, nr. 1), i direktiv 92/85/EØF?</p> <p>3) Kan artikel 19, stk. 1, i direktiv 2006/54/EF fortolkes således, at der foreligger »faktiske omstændigheder, som giver anledning til at formode, at der har været tale om direkte eller indirekte forskelsbehandling« af en ammende arbejdstager – i en tvist om, hvorvidt der foreligger en risiko i forbindelse med amning med deraf følgende midlertidig ophævelse af forpligtelsen til at arbejde som fastsat i artikel 5 i direktiv 92/85/EF, der er gennemført i spansk ret i artikel 26 i lov om forebyggelse af arbejdsrelaterede risici – idet (1) arbejdstageren yder tjenester ifølge en skifteholdsordning som sikkerhedsvagt og med natarbejde i visse af turnusserne, som denne desuden udfører alene, og (2) går runder og i givet fald tilser akutte tilfælde (forbrydelser, ildebrande eller andre hændelser), og det tilmed ikke fremgår, (3) at der på arbejdspladsen forefindes et passende sted til amning eller i givet fald til at foretage udpumpning af modermælken?</p> <p>4) Når det i henhold til artikel 19, stk. 1, i direktiv 2006/54/EF, sammenholdt med artikel 5 i direktiv 92/85/EØF – gennemført i spansk ret i artikel 26 i lov om forebyggelse af arbejdsrelaterede risici – er påvist, at der foreligger »faktiske omstændigheder, som giver anledning til at formode, at der har været tale om direkte eller indirekte forskelsbehandling«, i en tvist om, hvorvidt der foreligger en risiko i forbindelse med amning med deraf følgende midlertidig ophævelse af forpligtelsen til at arbejde, kan det da kræves</p>	Beskæftigelsesministeriet	Dom	19.09.18

	af en ammende arbejdstager, at denne med henblik på at blive fritaget fra arbejdet i overensstemmelse med den nationale lovgivning, der gennemfører artikel 5, stk. 2 og 3, i direktiv 92/86/EØF, skal godtgøre, at en ændring af arbejdsforholdene og/eller arbejdstiden ikke er teknisk og/eller objektivt mulig eller ikke med rimelighed kan forlanges, og at en overførsel til andre arbejdsopgaver ikke er teknisk og/eller objektivt mulig eller ikke med rimelighed kan forlanges, eller er det derimod de sagsøgte (arbejdsgiveren og den enhed, der udbetaler de sociale sikringsydelse, der er forbundet med den midlertidige ophævelse af arbejdskontrakten), som skal bevise disse forhold?			
C-127/17	Europa-Kommissionen mod Republikken Polen Påstande: — Det fastslås, at Republikken Polen har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 3 og 7 i Rådets direktiv 96/53/EF af 25. juli 1996 om fastsættelse af de største tilladte dimensioner i national og international trafik og største tilladte vægt i international trafik for visse vej køretøjer i brug i Fællesskabet (1), sammenholdt med punkt 3.1 og 3.4 i bilag I til dette direktiv, idet den kræver, at transportvirksomheder er i besiddelse af særlige tilladelser til at benytte visse offentlige veje. — Republikken Polen tilpligtes at betale sagens omkostninger.	Transport-, Bygnings- og Boligministeriet	GA	19.09.18
C-388/17	SJ Spørgsmål 1: Skal artikel 5, stk. 1, andet afsnit, i direktiv 2004/17/EF fortolkes således, at der foreligger et net til transporttjenester, når transporttjenester på et statsligt forvaltet jernbanenet til national og international jernbanetrafik leveres i henhold til bestemmelser i national lovgivning, som gennemfører direktiv 2012/34/EU, hvilke bestemmelser indebærer, at tildelingen af jernbaneinfrastrukturkapacitet baseres på ansøgninger fra jernbanevirksomheder, og at samtlige ansøgninger skal imødekommes i videst muligt omfang? Spørgsmål 2: Skal artikel 5, stk. 1, første afsnit, i direktiv 2004/17/EF fortolkes således, at en virksomhed, der udføres af en jernbanevirksomhed som omhandlet i direktiv 2012/34/EU, og som indebærer, at offentligheden tilbydes transporttjenester på et jernbanenet, udgør tilrådighedsstillelse eller drift af net som omhandlet i bestemmelsen?	Transport-, Bygnings- og Boligministeriet	GA	19.09.18
C-327/18 (PPU)	RO Under henvisning til: (a) Det Forenede Kongeriges meddelelse i henhold til artikel 50 TEU, (b) usikkerheden med hensyn til de aftaler, der vil blive indgået mellem Den Europæiske Union og Det Forenede Kongerige med henblik på at regulere forholdene efter Det Forenede Kongeriges udtræden, og (c) den deraf følgende usikkerhed for så vidt angår omfanget af den eftersøgte persons rettigheder i praksis i henhold til traktaterne, chartret eller relevant lovgivning, såfremt han måtte blive overgivet til Det Forenede Kongerige og forblive fængslet, efter at Det Forenede Kongerige forlader Den Europæiske Union, Skal den medlemsstat, som anmodningen rettes til, da i henhold til EU-retten nægte at foretage en overgivelse til Det Forenede Kongerige af en person, der er genstand for en europæisk arrestordre, og hvis overgivelse i	Justitsministeriet	Dom	19.09.18

	<p>øvrigt er påkrævet i henhold til medlemsstatens nationale ret,</p> <p>(i) i alle tilfælde?</p> <p>(ii) i visse tilfælde, henset til sagens særlige omstændigheder, eller</p> <p>(iii) i ingen tilfælde?</p> <p>Såfremt svaret på det første spørgsmål er som beskrevet under (ii), på grundlag af hvilke kriterier eller betragtninger skal en ret i den medlemsstat, som anmodningen rettes til, da bedømme, hvorvidt overgivelsen er forbudt? Er det i forbindelse med det andet spørgsmål et krav, at retten i den medlemsstat, som anmodningen rettes til, udsætter den endelige afgørelse om fuldbyrdelse af den europæiske arrestordre, mens den afventer større klarhed om den relevante retlige ordning, der skal indføres efter, at den medlemsstat, som har fremsat anmodningen, udtræder af Unionen,</p> <p>(i) i alle tilfælde?</p> <p>(ii) i visse tilfælde, henset til sagens særlige omstændigheder, eller</p> <p>(iii) i ingen tilfælde?</p> <p>Såfremt svaret på det tredje spørgsmål er som beskrevet i (ii), på grundlag af hvilke kriterier eller betragtninger skal en ret i den medlemsstat, som anmodningen rettes til, da bedømme, hvorvidt det er et krav, at den udsætter den endelige afgørelse om fuldbyrdelsen af den europæiske arrestordre?</p>			
T-39/17	<p>Chambre de commerce et d'industrie métropolitaine Bretagne-ouest (port de Brest) mod Kommissionen</p> <p>Påstande: — Sagen antages til realitetsbehandling, og sagsøgeren gives medhold, og følgelig — annulleres Europa-Kommissionens afgørelse af 22. november 2016 (C (2016) 7755 final) med henblik på at efterkomme sagsøgerens oprindelige anmodning, nemlig: »Indledningsvis ønsker de parter, der har undertegnet nærværende anmodning, i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter at modtage en fuldstændig genpart af det spørgeskema og de besvarelser, som Kommissionen har henvist til i sin meddelelse 2016/C 302/03 offentliggjort i Den Europæiske Unions Tidende den 19. august 2016.«</p> <p>— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.</p>	Miljø- og Fødevarerministeriet	Dom	19.09.18
C-510/16	<p>Carrefour Hypermarchés e.a.</p> <p>-Er der i forbindelse med en støtteordning, som finansieres af afsatte midler, når en medlemsstat regelmæssigt forud for gennemførelsen har anmeldt de retlige ændringer, der har en væsentlig indvirkning på denne ordning, og særlig de ændringer, der vedrører dens finansieringsform, hvis der er sket en stor stigning i indtægterne fra de afgifter, der er afsat til ordningen, i forhold til de prognoser, der blev fremsendt til Europa-Kommissionen, tale om en væsentlig ændring i henhold til artikel 88, stk. 3, TEF, nu artikel 108, stk. 3, TEUF, der kan begrunde en ny anmeldelse? - hvad angår det samme tilfælde, hvordan anvendes ovennævnte artikel 4 i forordning nr. 794/2004, hvorefter en stigning på mere end 20% i en eksisterende støtteordnings oprindelige budget udgør en ændring af denne støtteordning, og særlig: a) Hvordan kan den kombineres med den omstændighed, at en støtteordning i</p>	Transport-, Bygnings- og Boligministeriet	Dom	20.09.18

	<p>henhold til artikel 88, stk. 3, TEF, nu artikel 108, stk. 3, TEUF skal forhånds anmeldes? b) Hvis overskridelsen af den tærskel på 20% i en eksisterende støtteordnings oprindelige budget, der er fastsat i ovennævnte artikel 4 i Kommissionens forordning nr. 794/2004, begrundes en ny anmeldelse, skal denne tærskel da bedømmes i forhold til størrelsen af de indtægter, der afsættes til støtteordningen, eller i forhold til de udgifter, der rent faktisk tildeles støttemodtagerne, med [org. 12] undtagelse af de beløb, der henføres til en reserve, eller de beløb, der tilgår statskassen. c) Såfremt overholdelsen af tærsklen på 20% skal bedømmes i forhold til de udgifter, der afsættes til støtteordningen, skal en sådan bedømmelse da foretages på grundlag af en sammenligning mellem det samlede loft over udgiften, der fremgår af godkendelsesafgørelsen, og det samlede budget, som det udbetalende organ på et senere tidspunkt afsætter til støtten, eller på grundlag af en sammenligning mellem de anmeldte lofter for hver enkelt støttekategori, der er omhandlet i afgørelsen, og dette organs tilsvarende budgetpost?</p>			
C-546/16	<p>Montte</p> <p>1) Er Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/24/EU af 26. februar 2014 om offentlige udbud og om ophævelse af direktiv 2004/18/EF til hinder for en national bestemmelse som TRLCSP's artikel 150, stk. 4, eller for en fortolknings- og anvendelsespraksis vedrørende denne bestemmelse, hvorefter de ordregivende myndigheder i de dokumenter, som fastsætter reglerne for et offentligt udbud, kan bestemme, at tildelingskriterier kan anvendes i flere faser, hvorunder de tilbud, som ikke opnår en på forhånd fastsat minimumstærskel med hensyn til antal af point udelukkes? 2) Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende, er direktiv 2014/24 da til hinder for en national bestemmelse eller en fortolknings- og anvendelsespraksis vedrørende denne bestemmelse, hvorefter der i forbindelse med offentlige udbud gøres brug af den nævnte ordning med tildelingskriterier i flere faser, hvori tilbuddene kan udelukkes, således at der i den sidste fase ikke er et tilstrækkeligt antal tilbud til at sikre en reel konkurrence? 3) Såfremt det andet spørgsmål besvares bekræftende, er direktiv 2014/24 da – eftersom en reel konkurrence ikke er sikret, eller kravet om, at kontrakten skal tildeles budet med det bedste forhold mellem pris og kvalitet, ikke er opfyldt – til hinder for et vilkår som det omhandlede, hvorefter prisen alene vurderes ved de tilbud, som har opnået 35 ud af 50 point i henhold til de tekniske kriterier?</p>	Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen Miljø- og Fødevarerministeriet	Dom	20.09.18
C-51/17	<p>Ilyés et Kiss</p> <p>1) Skal et kontraktvilkår, hvorefter kursrisikoen påhviler forbrugeren, og der – som følge af fjernelsen af et urimeligt kontraktvilkår, som fastsatte en forskel mellem sælgerkurs og køberkurs samt forpligtelsen til at bære den deraf følgende kursrisiko – er blevet indføjet i aftalen ex tunc som følge af lovgivers indgriben, der udspringer af retssager om ugyldighed, der har påvirket et stort antal aftaler, anses for at være et vilkår, som ikke har været genstand for individuel forhandling som omhandlet i direktivets artikel 3, stk. 1, og som derfor er omfattet af direktivets anvendelsesområde? 2) Hvis det kontraktvilkår, hvorefter kursrisikoen påhviler forbrugeren, er omfattet af direktivets anvendelsesområde, skal undtagelsen i</p>	Justitsministeriet	Dom	20.09.18

	<p>direktivets artikel 1, stk. 2, da fortolkes således, at den også gør sig gældende for et kontraktvilkår, som er i overensstemmelse med [bindende] love som omhandlet i præmis 2[5] i Domstolens dom RWE Vertrieb AG (C-92/11), som er blevet vedtaget eller er trådt i kraft efter aftalens indgåelse? Skal anvendelsesområdet for nævnte undtagelse ligeledes omfatte et kontraktvilkår, som er blevet indføjet i aftalen ex tunc efter aftalens indgåelse som følge af en lov, der afhjælper den ugyldighed, som udspringer af den urimelige karakter af et kontraktvilkår, der forhindrer, at aftalen opfyldes? 3) Såfremt der i overensstemmelse med svarene på de foregående spørgsmål kan foretages en undersøgelse af den urimelige karakter af det kontraktvilkår, hvorefter kursrisikoen påhviler forbrugeren, skal kravet om en klar og forståelig affattelse, som direktivets artikel 4, stk. 2, henviser til, da fortolkes således, at dette krav også er opfyldt, når den lovbestemte og nødvendigvis generelt affattede oplysningspligt er opfyldt på de vilkår, der er beskrevet under de faktiske omstændigheder, eller skal der ligeledes fremlægges oplysninger om risikoen for forbrugeren, som finansieringsinstituttet er bekendt med, eller som det kan have adgang til på tidspunktet for aftalens indgåelse? 4) Er den omstændighed, at kontraktvilkårene vedrørende muligheden for ensidig ændring og forskellen mellem sælgerkurs og køberkurs – som flere år senere viste sig at være urimelige – på tidspunktet for aftalens indgåelse indgik i aftalen sammen med vilkåret vedrørende placering af kursrisikoen, relevant for så vidt angår kravet om klarhed og gennemsigtighed og det i stk. 1, litra i), i bilaget til direktivet fassatte, med henblik på fortolkningen af direktivets artikel 4, stk. 1, således at forbrugeren, som kumulativt virkning af disse vilkår, reelt på ingen måde kunne forudse, hvordan hverken betalingsforpligtelserne eller ordningen for ændring af disse forpligtelser ville ændre sig efterfølgende? Eller skal der ikke tages højde for kontraktvilkår, som efterfølgende er blevet erklæret urimelige i forbindelse med undersøgelsen af den urimelige karakter af det vilkår, der fastlægger kursrisikoen? 5) Hvis den nationale ret erklærer, at det kontraktvilkår, hvorefter kursrisikoen påhviler forbrugeren, er urimeligt, er den da forpligtet til af egen drift – i forbindelse med fastlæggelsen af retsvirkningerne i overensstemmelse med national lovgivning – også at tage højde for den urimelige karakter af de øvrige kontraktvilkår, som ikke er blevet påberåbt at søges i deres søgsmål, idet den respekterer parternes ret til at fremsætte bemærkninger i den kontradiktoriske procedure? Finder officialmaksimen som omhandlet i Domstolens praksis ligeledes anvendelse, hvis sagsøgeren er en forbruger, eller udelukker dispositionsmaksimen, i betragtning af den rolle, som den spiller i sagen som helhed, og sagens nærmere omstændigheder, i givet fald, at der foretages en undersøgelse af egen drift?</p>			
C-326/17	<p>RDW e.a.</p> <p>Sagen vedrører: 1) Finder Rådets direktiv 1999/37/EF af 29. april 1999 om registreringsdokumenter for motorkøretøjer (EFT 1999, L 138) anvendelse på motorkøretøjer, som fandtes allerede for den 29. april 2009, som er det tidspunkt, fra hvilket medlemsstaterne skal anvende de love og administrative bestemmelser, der tjener til gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/46/EF af 5. september</p>	Skatteministeriet	GA	20.09.18

	<p>2007 om fastlæggelse af en ramme for godkendelse af motor-køretøjer og påhængskøretøjer dertil samt af systemer, komponenter og separate tekniske enheder til sådanne køretøjer (EUT 2007, L 263)? 2) Er et motorkøretøj, som på den ene side er sammenbygget af væsentlige komponenter, der er fremstillet før påbegyndelsen af anvendelsen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/46/EF af 5. september 2007 om fastlæggelse af en ramme for godkendelse af motor-køretøjer og påhængskøretøjer dertil samt af systemer, komponenter og separate tekniske enheder til sådanne køretøjer (EUT 2007, L 263), og på den anden side af væsentlige komponenter, som først er tilføjet efter påbegyndelsen af anvendelsen af dette direktiv, et motorkøretøj, som fandtes før påbegyndelsen af anvendelsen af direktivet, eller er et sådant motorkøretøj først fremstillet efter påbegyndelsen af anvendelsen af direktivet? 3) Henset til artikel 3, stk. 2, i Rådets direktiv 1999/37/EF af 29. april 1999 om registreringsdokumenter for motorkøretøjer (EFT 1999, L 138) gælder registreringskravet som omhandlet i samme direktivs artikel 4 da ubegrænset, når der i registreringsattesten for visse fællesskabskoder (som det ifølge direktivets bilag er obligatorisk at udfylde) ikke er anført oplysninger, såfremt disse oplysninger er lette at finde? 4) Er det i henhold til artikel 4 i Rådets direktiv 1999/37/EF af 29. april 1999 om registreringsdokumenter for motorkøretøjer (EFT 1999, L 138) tilladt at anerkende en registreringsattest fra en anden medlemsstat, men alligevel underkaste køretøjet en teknisk kontrol som omhandlet i artikel 24, stk. 6, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/46/EF af 5. september 2007 om fastlæggelse af en ramme for godkendelse af motorkøretøjer og påhængskøretøjer dertil samt af systemer, komponenter og separate tekniske enheder til sådanne køretøjer (EUT 2007, L 263), og, såfremt køretøjet ikke opfylder medlemsstatens tekniske forskrifter, at lade dette have som konsekvens, at udstedelsen af registreringsattesten nægtes?</p>			
C-343/17	<p>Fremoluc</p> <p>Skal artikel 21, 45, 49 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og artikel 22 og 24 i direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område fortolkes således, at de er til hinder for en ordning, i henhold til hvilken et offentligt organ kan udvikle grunde med henblik på at udbyde parceller og boliger til køb og leje på gunstige vilkår med forrang til personer, der har en stærk samfundsmæssig, økonomisk eller sociokulturel tilknytning til det område, hvor dette organ virker, og hvor der stilles indkomstkra- v, som det store flertal af disse personer kan opfylde, såsom den ordning, der fremgår af – bekendtgørelse fra provinsrådet for Vlaams-Brabant af 25. februar 2014 af provinsreglementet om administrationen af Agentschap voor Grond- en Woonbeleid voor Vlaams-Brabant - Vlabinvest APB (agenturet for grund- og boligpolitik for Vlaams-Brabant - Vlabinvest APB) og dets funktion – artikel 2/2 i den flamske regerings bekendtgørelse af 29. september 2006 om betingelserne for overdragelse af fast ejendom, som foretages af Vlaamse Maatschappij voor Sociaal Wonen (det flamske selskab for sociale boliger) og de sociale boligselskaber til gennemførelse af Vlaamse Wooncode (den flamske boliglov)</p>	Udlændinge- og Integrationsministeriet	Dom	20.09.18

	(samt til gennemførelse af artikel 17, stk. 2-6, i beslutning af de Vlaamse regering van 12 oktober 2007 tot reglementering van het sociale huurstelsel)(den flamske regerings bekendtgørelse af 12. oktober 2007 om regulering af det sociale udlejningssystem til gennemførelse af kapitel VII i den flamske boliglov)?			
C-430/17	<p>Walbusch Walter Busch</p> <p>Sagen vedrører fortolkningen af artikel 6, stk. 1, litra h), og artikel 8, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/83/EU af 25. oktober 2011 om forbrugerrettigheder, om ændring af Rådets direktiv 93/13/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/44/EF samt om ophævelse af Rådets direktiv 85/577/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF (EUT 2011, L 304, s. 64). EU-Domstolen forelægger følgende spørgsmål:</p> <p>1) Er det i forbindelse med anvendelsen af artikel 8, stk. 4, i direktiv 2011/83/EU afgørende for spørgsmålet om, hvorvidt der i forbindelse med en fjernkommunikationsteknik (i den foreliggende sag et reklameprospekt med bestillingspostkort) kun er begrænset plads eller tid til at formidle oplysningerne, a) om fjernkommunikationsteknikken (abstrakt) efter sin art kun giver begrænset plads eller tid, eller b) om den (konkret) i den udformning, som den erhvervsdrivende har valgt, kun giver begrænset plads eller tid? 2) Er det foreneligt med artikel 8, stk. 4, og artikel 6, stk. 1, litra h), i direktiv 2011/83/EU, at oplysningen om fortrydelsesretten i tilfælde af begrænset præsentationsmulighed som omhandlet i artikel 8, stk. 4, i direktiv 2011/83/EU begrænses til oplysningen om, at der findes en fortrydelsesret? 3) Er det i henhold til artikel 8, stk. 4, og artikel 6, stk. 1, litra h), i direktiv 2011/83/EU forud for en aftaleindgåelse ved fjernsalg også i tilfælde af begrænset præsentationsmulighed altid obligatorisk at vedlægge fjernkommunikationsmidlet standardfortrydelsesformularen i henhold til del B i bilag I til direktiv 2011/83/EU?</p>	Justitsministeriet	GA	20.09.18
C-497/17	<p>Oeuvre d'assistance aux bêtes d'abattoirs</p> <p>Skal de gældende EU-retlige forskrifter, der bl.a. fremgår af: – artikel 13 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde – Rådets forordning (EF) nr. 834/2007 af 28. juni 2007, hvortil gennemførelsesbestemmelser er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 889/2008 af 5. september 2008 – og Rådets forordning (EF) nr. 1099/2009 af 24. september 2009 fortolkes således, at de tillader eller forbyder, at EU-mærket »økologisk landbrug« udstedes til produkter fremstillet af dyr, som uden forudgående bedømmelse har været genstand for en rituel slagtning, der er foretaget under overholdelse af de betingelser, der er fastsat i forordning (EF) nr. 1099/2009?</p>	Miljø- og Fødevarerministeriet	GA	20.09.18
C.349/17	<p>Eesti Pagar</p> <p>a) Skal artikel 8, stk. 2, i Kommissionens forordning (EF) nr. 800/2008 om visse former for støttes forenelighed med fællesmarkedet i henhold til EF-traktatens artikel 87 og 88 (Generel gruppefritagelsesforordning) fortolkes således, at gennemførelsen af »projektet eller aktiviteten« i forbindelse med denne bestemmelse er blevet påbegyndt, når den aktivitet, hvortil støtten ydes, eksempelvis består i køb af et anlæg og</p>	Skatteministeriet Miljø- og Fødevarerministeriet Energistyrelsen	GA	25.09.18

	<p>købskontrakten vedrørende det pågældende anlæg er blevet indgået? Har medlemsstaternes myndigheder beføjelse til at vurdere en manglende overholdelse af det kriterium, der er fastsat i den nævnte bestemmelse, på grundlag af de omkostninger, der er forbundet med en ophævelse af kontrakten, der er i strid med kravet om tilskyndelsesvirkning? Såfremt medlemsstaternes myndigheder har en sådan beføjelse, hvor store skal de omkostninger (i procent), der er forbundet med en ophævelse af kontrakten, da være, for at det kan lægges til grund, at de er tilstrækkeligt marginale set ud fra synspunktet om opfyldelsen af kravet om tilskyndelsesvirkning? b) Er en medlemsstats myndighed forpligtet til også at tilbagesøge ulovlig støtte, som denne har ydet, når Europa-Kommissionen ikke har truffet beslutning herom? c) Kan en medlemsstats myndighed, der beslutter at yde en støtte – ud fra den fejlagtige antagelse, at der er tale om en støtte, der opfylder betingelserne for gruppefritagelse, mens myndigheden i virkeligheden yder en ulovlig støtte – skabe grundlag for en berettiget forventning hos støttemodtagerne? Er det navnlig tilstrækkeligt til at skabe en berettiget forventning hos modtagerne, at medlemsstatens myndighed ved tildelingen af den ulovlige støtte er bekendt med de omstændigheder, der medfører, at støtten ikke er omfattet af gruppefritagelsen? Såfremt det ovenstående spørgsmål besvares bekræftende, skal offentlighedens interesse og den enkelte borgers interesse afvejes indbyrdes. Er det i forbindelse med denne afvejning af betydning, om Europa-Kommissionen har truffet en beslutning vedrørende den omhandlede støtte, hvorved Europa-Kommissionen har erklæret den for uforenelig med fællesmarkedet? d) Hvilken forældelsesfrist gælder for en medlemsstats myndigheds tilbagesøgning af ulovlig støtte? Er denne frist på ti år i overensstemmelse med det tidsrum, hvorefter støtten i henhold til artikel 1 og 15 i Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel 93 bliver til en eksisterende støtte og ikke længere kan tilbagesøges, eller på fire år i henhold til artikel 3, stk. 1, i Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser? Hvad er retsgrundlaget for en sådan tilbagesøgning, hvis støtten blev ydet fra en strukturfond: artikel 108, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde eller Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser? e) Såfremt en medlemsstats myndighed tilbagesøger ulovlig støtte, er den da forpligtet til at afkræve modtageren renter af den ulovlige støtte? I bekræftende fald, hvilke regler finder da anvendelse på renteberegningen – bl.a. med hensyn til rentesatsen og beregningsperioden?</p>			
T-33/17	<p>Amicus Therapeutics UK and Amicus Therapeutics mod EMA</p> <p>Påstande: — Den afgørelse om at udlevere rapporten om klinisk afprøvning AT1001-011 i henhold til forordning 1049/2001/EF, som sagsøgte meddelte sagsøgeren den 4. december 2016, annulleres. — Subsidiært hjemvises afgørelsen til sagsøgte til fornyet behandling, efter at sagsøgerne har fået mulighed for at fremsætte specifikke bemærkninger til særlige dele af rapporten om klinisk afprøvning, der skal redigeres inden udlevering.</p>	Lægemiddelstyrelsen	Dom	25.09.18

	—Det Europæiske Lægemedielagentur tilpligtes at betale sagsøgernes omkostninger vedrørende retlig bistand samt andre med denne sag forbundne omkostninger.			
C-492/17	<p>Ritinger m.fl.</p> <p>Sagen vedrører:</p> <p>1) Er den nationale lov for Baden-Württemberg af 18. oktober 2011 vedrørende anvendelsen af statsaftalen vedrørende radio- og tv-bidrag (RdFunkBeitrStVtrBW) af 17. december 2010, senest ændret ved artikel 4 i den nittende statsaftaleændring vedrørende radio- og tv-virksomhed af 3. december 2015 (lov af 23.2.2016, GBl., s. 126, 129) uforenelig med EU-retten, eftersom det bidrag, der i henhold til loven siden 1. januar 2013 ubetinget er blevet opkrævet af enhver voksen, som er bosat i Bundesland Baden-Württemberg, til fordel for radio- og tv-virksomhederne SWR og ZDF, udgør støtte, der er i strid med EU-retten og udelukkende er til fordel for disse offentligretlige radio- og tv-virksomheder i forhold til de private radio og tv-virksomheder? Skal artikel 107 TEUF og 108 TEUF fortolkes således, at loven om radio- og tv-bidrag krævede Kommissionens godkendelse og i mangel heraf er ugyldig? 2) Skal artikel 107 TEUF og 108 TEUF fortolkes således, at de omfatter den bestemmelse i den nationale lov »RdFunkBeitrStVtrBW«, i henhold til hvilken enhver voksen, der bor i Bundesland Baden-Württemberg, ubetinget opkræves et bidrag, der udelukkende går til myndighedsrelaterede/offentligretlige radio- og tv-virksomheder, eftersom dette bidrag indebærer en støtte, der er i strid med EU-retten, og hvorved der sker teknisk udelukkelse af radio- og tv-virksomheder fra EU-medlemsstater, eftersom bidragene anvendes til at oprette en konkurrerende transmissionsvej (DVB-T2 – Monopol), som det ikke er hensigten, at udenlandske radio- og tv-virksomheder skal kunne anvende? Skal artikel 107 TEUF og 108 TEUF fortolkes således, at de ikke kun omfatter direkte økonomisk støtte, men også andre erhvervs-mæssigt relevante privilegier (ret til at udstede tvangsfuldbyrdselsdokumenter, beføjelse til at handle både som virksomhed og som myndighed, fortrinsstilling ved beregningen af gæld)? 3) Er det foreneligt med ligebehandlingsprincippet og forbuddet mod begunstigende støtte, når det følger af en national lov for Baden-Württemberg, at en tysk radio- og tv-virksomhed, der er organiseret i offentligretligt regi og udformet som en myndighed, men som samtidig også konkurrerer med private radio- og tv-virksomheder på reklamemarkedet, og som favoriseres i forhold til disse derved, at den ikke som de private konkurrenter behøver at rejse sager mod seerne ved de almindelige domstole med henblik på at få fuldbyrdet sine fordringer, men selv kan skaffe sig et grundlag uden domstolsintervention, som også berettiger til tvangsfuldbyrdelse? 4) Er det foreneligt med artikel 10 EMRK og med artikel [11] i chartret om grundlæggende rettigheder, der begge omhandler informationsfrihed, at en medlemsstat i en national lov i Baden-Württemberg bestemmer, at en tvudbyder, der er udformet som en myndighed, er berettiget til at kræve bidrag af enhver voksen, der er bosat på dens udsendelsesområde, til finansiering af netop denne tv-udbyder, hvorved manglende betaling kan medføre en bøde, uanset om den pågældende råder over et modtagerapparat, eller kun benytter andre, nemlig udenlandske eller andre, private radio- og tv-</p>	Skatteministeriet	GA	26.09.18

	<p>udbydere? 5) Er den nationale lov »RdFunkBeitrStVtrBW«, særligt §§ 2 und 3 forenelig med de EU-retlige principper om ligebehandling og forbud mod forskelsbehandling, når det bidrag, der ubetinget skal betales af alle indbyggere til finansiering af en offentligretlig radio- og tv-virksomhed, bliver mange gange højere pr. hoved for en enlig forælder i forhold til, hvad et medlem af et bofællesskab skal betale? Skal direktiv 2004/113/EF fortolkes således, at også det omtvistede bidrag er omfattet, og at en indirekte diskriminering er tilstrækkelig, når kvinder som følge af de faktiske omstændigheder rammes 90% hårdere? 6) Er den nationale lov »RdFunkBeitrStVtrBW«, særligt §§ 2 og 3 forenelig med de EU-retlige principper om ligebehandling og forbud mod forskelsbehandling, når det bidrag, der ubetinget skal betales af alle indbyggere til finansiering af en offentligretlig radio- og tv-virksomhed, er dobbelt så stor for personer, der af arbejdsmæssige grunde har en ekstra bolig, i forhold til andre erhvervsaktive? 7) Er den nationale lov »RdFunkBeitrStVtrBW«, særligt §§ 2 og 3, forenelig med de EU-retlige principper om ligebehandling, forbud mod forskelsbehandling og etableringsfrihed, når det bidrag, der ubetinget skal betales af alle indbyggere til finansiering af en offentligretlig radio- og tv-virksomhed, for personer er udformet således, at en tysker i et tilfælde af ens modtageforhold, umiddelbart før grænsen til en anden EU-medlemsstat, udelukkende skal betale bidrag efter, hvor hans bopæl er beliggende, mens en tysker, der er bosat lige på den anden side af grænsen, ikke skal betale bidrag, og en udenlandsk EU-borger, som af arbejdsmæssige årsager er nødsaget til at bosætte sig umiddelbart på den anden side af en indre EUgrænse, skal betale bidrag, mens en EU-borger umiddelbart før grænsen ikke skal betale bidrag, også selv om ingen af dem er interesseret i at modtage de tyske programmer?</p>			
C-513/17	<p>Baumgartner</p> <p>Sagen vedrører: Skal artikel 19, stk. 2, første punktum, i forordning (EF) nr. 561/2006 fortolkes således, at en sanktion, der er pålagt en virksomhed eller en ledende medarbejder i en virksomhed i henhold til § 30, § 9 og § 130 i Gesetz über Ordnungswidrigkeiten (tysk lov om administrative forseelser, herefter »OWiG«) for en administrativ forseelse, der blev begået på virksomhedens hjemsted, alene kan pålægges af den medlemsstat, på hvis område virksomheden er etableret? Eller har andre medlemsstater ligeledes beføjelse til at pålægge en sanktion for en administrativ forseelse, når den er blevet konstateret på deres område?</p>	Miljø- og Fødevareministeriet	Dom	26.09.18
T-463/16	<p>Portugal mod Kommissionen</p> <p>Påstande: — Kommissionens afgørelse C(2016) 3753 af 20. juni 2016 om udelukkelse fra EU-finansiering af visse udgifter, som medlemsstaterne har afholdt inden for rammerne af Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikter (ELFUL) annulleres, for så vidt som den blandt de udgifter, som Den Portugisiske Republik har anmeldt inden for rammerne »Krydsoverensstemmelse« for 2011, 2012 og 2013, udelukker et beløb på 8 984 891,60 EUR fra EU-finansiering. — Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.</p>	Miljø -og Fødevareministeriet	Dom	26.09.18

C-375/17	<p>Stanley International Betting et Stanleybet Malta</p> <p>A) Skal EU-retten – og navnlig etableringsretten, retten til fri udveksling af tjenesteydelser, princippet om forbud mod forskelsbehandling, gennemsigtighedsprincippet, princippet om fri konkurrence, proportionalitetsprincippet og kohærensprincippet – fortolkes således, at den er til hinder for en lovgivning som den ved artikel 1, stk. 653, i stabilitetsloven af indførte og de dertil hørende gennemførelsesretsakter, som fastsætter en eneleverandørmodel for koncessionshavere med henblik på afholdelsen af Lottospil, men ikke for andre spil, tips og væddemål? B) Skal EU-retten – og navnlig etableringsretten, retten til fri udveksling af tjenesteydelser, direktiv 2014/23/EU samt princippet om forbud mod forskelsbehandling, gennemsigtighedsprincippet, princippet om fri konkurrence, proportionalitetsprincippet og kohærensprincippet – fortolkes således, at den er til hinder for en udbudsprocedure, som fastsætter en udbudssum, der er væsentligt højere og ubegrundet i forhold til de krav til økonomisk-finansiel og tekniskorganisatorisk formåen, der fremgår af udbudsbetingelsernes punkt 5.3, 5.4, 11, 12.4 og 15.3 med henblik på tildelingen af koncessionen på Lotto-spil? C) Skal EU-retten – og navnlig etableringsretten, retten til fri udveksling af tjenesteydelser, direktiv 2014/23/EU samt princippet om forbud mod forskelsbehandling, gennemsigtighedsprincippet, princippet om fri konkurrence, proportionalitetsprincippet og kohærensprincippet – fortolkes således, at den er til hinder for en lovgivning, som i realiteten indebærer, at der opstilles et alternativ mellem at få tildelt en ny koncession og at fortsætte med at gøre brug af retten til fri udveksling af forskellige tjenesteydelser med væddemål på tværs af grænserne, hvilket alternativ følger af artikel 30 i udkastet til udbudsaftale, idet beslutningen om at deltage i udbuddet med henblik på tildeling af en ny koncession indebærer, at der må gives afkald på grænseoverskridende virksomhed, selv om Domstolen flere gange har fastslået, at denne virksomhed er lovlig?</p>	Skatteministeriet	GA	27.09.18
C-581/17	<p>Wächtler</p> <p>Sagen vedrører: Skal bestemmelserne i aftalen af 21. juni 1999 mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Det Schweiziske Forbund på den anden side om fri bevægelighed for personer, som trådte i kraft den 1. juni 2002, navnlig aftalens præambel samt artikel 1, 2, 4, 6, 7, 16 og 21 og bilag I, artikel 9, fortolkes således, at de er til hinder for lovgivning i en medlemsstat, hvorefter latente, endnu ikke realiserede stigninger i værdien af selskabsrettigheder beskattes (uden henstand) for at sikre, at intet materielt beskatningsgrundlag undgår beskatning, når en statsborger i denne medlemsstat, der er fuldt skattepligtig i denne stat, flytter fra denne stat til Schweiz og ikke til en EU-medlemsstat eller en stat, som er omfattet af aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS)?</p>	Skatteministeriet	GA	27.09.18
T-12/17	<p>Mellifera mod Kommissionen</p> <p>Påstande: — Kommissionens afgørelse Ares (2016) 6306335 af 8. november 2016, modtaget af sagsøgeren den 11. november 2016, annulleres. — Europa-Kommissionen pålægges at træffe fornyet afgørelse vedrørende sagsøgerens anmodning om intern prøvelse af gennemførelsesforordning (EU) nr.</p>	Miljø- og Fødevarerministeriet	Dom	27.09.18

	2016/1056 om forlængelse af godkendelsesperioden for aktivstoffet glyphosat. — Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.			
T-116/17	Spiegel-Verlag Rudolf Augstein og Sauga mod ECB Påstande: — Den afgørelse, der blev meddelt ved skrivelse af 15. december 2016 fra Den Europæiske Centralbanks direktion, hvormed der blev givet afslag på sagsøgernes begæring om aktindsigt i Den Europæiske Centralbanks to dokumenter »The impact on government deficit and debt from off-market swaps. The Greek case« (SEC/GovC/X/10/88a) og »The Titlos transaction and possible existence of similar transactions impacting on the euro area government debt or deficit levels« (SEC/GovC/X/10/88b), annulleres. — Den Europæiske Centralbank tilpligtes at betale sagens omkostninger.	Miljø- og Fødevarerministeriet	Dom	27.09.18
C-165/17	Morgan Stanley & Co International 1) Såfremt de udgifter, der er afholdt af en filial, som er beliggende i én medlemsstat, udelukkende er anvendt til transaktioner udført af selskabets hovedsæde, som er beliggende i en anden medlemsstat, skal bestemmelserne i artikel 17, stk. 2, 3 og 5, og artikel 19, stk. 1, i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF, gentaget i artikel 168, 169 og 173-175 i Rådets direktiv 2006/112/EF, da fortolkes således, at de indebærer, at filialens medlemsstat på disse udgifter anvender filialens pro rata-sats for momsfradraget som fastslået ud fra de transaktioner, den udfører i sin registreringsmedlemsstat, og på baggrund af de gældende regler i denne stat, selskabets hovedsædes pro rata-sats for momsfradraget, eller en specifik pro rata-sats for momsfradraget, hvor den kombinerer de gældende regler i de medlemsstater, hvor filialen og selskabets hovedsæde er beliggende, især under hensyntagen til eventuel valgfrihed med hensyn til at pålægge transaktioner moms? 2) Hvilke regler bør finde anvendelse i den særlige situation, hvor de udgifter, som filialen afholder, både anvendes til at udføre dens transaktioner i registreringsstaten og til at udføre selskabets hovedsædes transaktioner, især med hensyn til begrebet generalomkostninger og pro rata-satsen for momsfradraget?	Skatteministeriet SKAT	GA	03.10.18
C-216/17	Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato - Antitrust et Coopservice Sagen vedrører: 1) Kan artikel 2, stk. 5, og artikel 32 i direktiv 2004/18/E[F] samt artikel 33 i direktiv 2014/24/EU fortolkes således, at det er tilladt at indgå en rammeaftale, hvor en ordregivende myndighed handler i eget navn og på vegne af andre specifikt angivne ordregivende myndigheder, der imidlertid ikke direkte deltager i indgåelsen af den nævnte rammeaftale; mængden af de ydelser, som de ordregivende myndigheder, der ikke indgår rammeaftalen, kan bestille ved deres indgåelse af efterfølgende kontrakter baseret på denne rammeaftale, ikke er fastlagt? 2) Såfremt spørgsmål 1) besvares benægtende, kan artikel 2, stk. 5, og artikel 32 i direktiv 2004/18/E[F] samt artikel 33 i direktiv 2014/24/EU da fortolkes således, at det er tilladt at indgå en rammeaftale, hvor en ordregivende myndighed handler i eget navn og på vegne af andre specifikt angivne ordregivende myndigheder, der imidlertid ikke direkte	Moderniseringsstyrelsen	GA	03.10.18

	deltager i indgåelsen af den nævnte rammeaftale; mængden af de ydelser, som de ordregivende myndigheder, der ikke indgår rammeaftalen, kan bestille ved deres indgåelse af efterfølgende kontrakter baseret på denne rammeaftale, fastlægges med henvisning til deres sædvanlige behov?			
C-449/17	A&G Fahrschul-Akadimie Sagen vedrører: 1. Omfatter begrebet skole- og universitetsundervisning i artikel 132, stk. 1, litra i) og j), i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (momsdirektivet) køreskoleundervisning til erhvervelse af kørekort til kategori B og C1? 2. Såfremt spørgsmål 1 besvares bekræftende: Kan anerkendelsen af sagsøgeren som et organ med tilsvarende formål i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i artikel 132, stk. 1, litra i), i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem, udledes af lovbestemmelserne om kørelærerprøven og udstedelse af kørelærer- og køreskolegodkendelse i Gesetz über das Fahrlehrerwesen (lov om kørelærere og køreskoler) af 25. august 1969 (Bundesgesetzblatt I 1969, 1336), senest ændret ved lov af 28. november 2016 (Bundesgesetzblatt I 2016, 2722, kørelærerloven), og af den almene interesse i, at køreskoleelever uddannes til sikre, ansvarsbevidste og miljøbevidste trafikanter? 3. Såfremt spørgsmål 2 besvares benægtende: Forudsætter begrebet »privattimer« i artikel 132, stk. 1, litra j), i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem, at den afgiftspligtige person er en individuel erhvervsdrivende? 4. Såfremt spørgsmål 2 og 3 besvares benægtende: Giver den, der underviser, altid »privattimer« som omhandlet i artikel 132, stk. 1, litra j), i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem, når den pågældende handler for egen regning og på eget ansvar, eller skal der stilles yderligere krav til kriteriet »privattimer«?	SKAT	GA	03.10.18
C-572/17	Syed 1) Kan der, når varer med beskyttede motiver ulovligt udbydes til salg i en butik, foreligge en krænkelse af ophavsmandens eneret til spredning i henhold til artikel 4, stk. 1, i direktiv 2001/29, også for så vidt angår varer med lignende motiver, som er oplagret af den, som udbyder varerne? 2) Har det nogen betydning, at varerne er oplagret i tilknytning til butikken eller på et andet sted?	Kulturministeriet	GA	03.10.18
C-389/17	EVP International Den Europæiske Unions Domstol anmodes om en præjudiciel afgørelse af spørgsmålet, om artikel 5, stk. 2, sammenholdt med artikel 6, stk. 1, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/110/EF af 16. september 2009 om adgang til at optage og udøve virksomhed som udsteder af elektroniske penge og tilsyn med en sådan virksomhed, ændring af direktiv 2005/60/EF og 2006/48/EF og ophævelse af direktiv 2000/46/EF bør fortolkes således, at følgende underomstændigheder som de i denne sag omhandlede skal anses for betalingstjenester, der (ikke) er knyttet til udstedelsen af elektroniske penge: a) en betalingstransaktion, hvorved elektroniske penge (indløselige midler), der er indløst til pariværdis, efter anmodning (instruks) fra indehaveren af elektroniske penge til e-pengeinstituttet (udstederen) overføres til	Finanstilsynet Erhvervsstyrelsen	Dom	04.10.18

	<p>en tredjemands bankkonto b) en betalingstransaktion, hvorved køberen (betaler) af varer og/eller tjenesteydelser efter sælgerens instruks betaler for varerne og/eller tjenesteydelserne ved at foretage en overførsel/betaling af midler til et e-pengeinstitut (udsteder af elektroniske penge), som efter modtagelse af midlerne udsteder elektroniske penge til sælgeren (indehaver af elektroniske penge) til de modtagne midlers pariværdi.</p>			
C-668/16	<p>Europa-Kommissionen mod Forbundsrepublikken Tyskland</p> <p>Påstande: Det fastslås, at Forbundsrepublikken Tyskland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til direktiv 2006/40/EF (1)(klimaanlægsdirektivet) og direktiv 2007/46/EF (2) (rammedirektivet), — idet den ikke har truffet de fornødne foranstaltninger for, at køretøjer af type 246, 176 og 117 atter kunne blive bragt i overensstemmelse med de godkendte typer (rammedirektivets artikel 12 og artikel 30), — idet den ikke har truffet de foranstaltninger, der er nødvendige for at iværksætte sanktionerne (artikel 46, sammenholdt med artikel 5 og 18, i rammedirektivet), og — idet den den 17. maj 2013 imødekom en ansøgning fra Daimler AG om udvidelse af den gældende køretøjstype 245G til køretøjer, for hvilke der allerede før var meddelt en anden typegodkendelse, som de nye betingelser i klimaanlægsdirektivet finder anvendelse på, og derved har omgået klimaanlægsdirektivet.</p> <p>- Forbundsrepublikken Tyskland tilpligtes at betale sagens omkostninger.</p>	<p>Miljø- og Fødevareministeriet Transport-, Bygnings- og Boligministeriet</p>	Dom	04.10.18
C-105/17	<p>Kamenova</p> <p>Skal artikel 2, litra b), og litra d), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/29/EF af 11. maj 2005 om virksomheders urimelige handelspraksis fortolkes således, at en fysisk persons virksomhed, som på et websted er registreret med henblik på salg af varer og samtidig har offentliggjort i alt otte annoncer om salg af forskellige varer via dette websted, er en erhvervsdrivende som omhandlet i artikel 2, litra b), udgør virksomheders handelspraksis over for forbrugerne som omhandlet i artikel 2, litra d), og er omfattet af direktivets anvendelsesområde i henhold til direktivets artikel 3, stk. 1?</p>	<p>Forbrugerombudsmanden</p>	Dom	04.10.18
C-191/17	<p>ING-DiBa Direktbank Austria</p> <p>Skal artikel 4, nr. 14), i direktiv 2007/64/EF om betalingstjenester i det indre marked (betalingstjenestedirektivet) fortolkes således, at også en onlineopsparingskonto, på hvilken den enkelte kunde (med dagligt forfald og uden bankens særlige medvirken) via telebanking kan foretage indbetalinger og hævninger på en referencekonto (en girokonto i Østrig) i den pågældendes navn, er omfattet af begrebet »betalingskonto« [artikel 4, nr. 14)] og derfor falder ind under direktivets anvendelsesområde?</p>	<p>Finanstilsynet</p>	Dom	04.10.18
C-322/17	<p>Bogatu</p> <p>1) Kræver [forordning nr. 883/2004], og særligt forordningens artikel 67, sammenholdt med dens artikel 11, stk. 2, at en person for at være berettiget til »familieydelse« som defineret i forordningens artikel 1, litra z), enten skal være arbejdstager eller selvstændig erhvervsdrivende i den kompetente medlemsstat [som defineret i forordningens artikel 1, litra s)], eller modtage en kontantydelse i den forstand, hvori</p>	<p>Beskæftigelsesministeriet</p>	GA	04.10.18

	<p>dette udtryk er anvendt i forordningens artikel 11, stk. 2?</p> <p>2) Skal henvisningen til »kontantydelse« i forordningens artikel 11, stk. 2, fortolkes således, at den alene omfatter en periode, i hvilken ansøgeren faktisk modtog kontantydelse, eller omfatter begrebet enhver periode, i hvilken en ansøger fremtidigt har ret til en kontantydelse, uanset om der er blevet gjort krav på denne ydelse på det tidspunkt, hvor ansøgningen om familiedydelser indgives?</p>			
C-345/17	<p>Buivids</p> <p>Sagen vedrører: [1] Er aktiviteter som de i den foreliggende sag omhandlede, dvs. optagelse på en politistation af polititjenestemænd, der udfører proceduremæssige foranstaltninger, og offentliggørelse af videooptagelsen på webstedet www.youtube.com, omfattet af anvendelsesområdet for direktiv 95/46?</p> <p>[2] Skal direktiv 95/46 fortolkes således, at de nævnte aktiviteter kan anses for behandling af personoplysninger i journalistisk øjemed som omhandlet i nævnte direktivs artikel 9?</p>	Justitsministeriet	GA	04.10.18
C-416/17	<p>Europa-Kommissionen mod Den Franske Republik</p> <p>Påstande:— Det fastslås, at Den Franske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til ækvivalensprincippet og effektivitetsprincippet og i henhold til artikel 49, artikel 63 og artikel 267, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde ved at opretholde virkningerne af de bestemmelser, der har til formål at afskaffe økonomisk dobbeltbeskatning af udbytte, som tillader et moderselskab at medregne den skattegodtgørelse, som er tilknyttet udbytte udloddet af datterselskaber, hvis det hidrører fra et datterselskab etableret i Frankrig i den forskudsskat, som moderselskabet skal betale, når det til sine aktionærer videreudloddet dette udbytte, men som ikke giver en tilsvarende modregningsadgang, hvis udbyttet stammer fra et datterselskab, der er etableret i en anden medlemsstat, eftersom denne lovgivning i dette tilfælde ikke giver ret til en skattegodtgørelse i anledning af udbytte fra dette datterselskab, for så vidt som der ifølge Conseil d'État's retspraksis er givet medhold i anmodningerne om tilbagebetaling af forskudsskat opkrævet i strid med EU-retten som omhandlet i Domstolens dom i sag C-310/09 Accor (1) med følgende tre begrænsninger: — Adgangen til tilbagebetaling af uretmæssigt opkrævet forskudsskat er begrænset af afslaget på at medregne den beskatning, som datterdatterselskaber etableret uden for Frankrig, er udsat for. — Adgangen til tilbagebetaling af uretmæssigt opkrævet forskudsskat er begrænset af de uforholdsmæssige beviskrav. — Adgangen til tilbagebetaling af uretmæssigt opkrævet forskudsskat er begrænset af skattegodtgørelsens begrænsning til en tredjedel af det i Frankrig videreudloddede udbyttebeløb, som stammer fra et datterselskab etableret uden for Frankrig, og samtidig med at Conseil d'État, som forvaltningsdomstol, der træffer afgørelse i sidste instans, har opstillet disse begrænsninger uden at spørge Domstolen om disse begrænsninger er forenelige med EU-retten. — Den Franske Republik tilpligtes at betale sagsomkostningerne.</p>	Skatteministeriet	Dom	04.10.18

C-557/17	<p>Y.Z. e.a.</p> <p>1. Skal artikel 16, stk. 2, litra a), i Rådets direktiv 2003/86/EF af 22. september 2003 om ret til familiesammenføring (EUT 2003, L 251) fortolkes således, at denne bestemmelse er til hinder for at inddrage en opholdstilladelse, der er meddelt i forbindelse med en familiesammenføring, såfremt opholdstilladelsen er opnået ved svigagtige oplysninger, men familie-medlemmet ikke vidste, at der var tale om svigagtige oplysninger? 2. Skal artikel 9, stk. 1, litra a), i Rådets direktiv 2003/109/EF af 25. november 2003 om tredjelandsstatsborgeres status som fastboende udlændinge (EUT 2004, L 16) fortolkes således, at denne bestemmelse er til hinder for at inddrage en status som fastboende udlænding, såfremt denne status er opnået ved svigagtige oplysninger, men den fastboende udlænding ikke vidste, at der var tale om svigagtige oplysninger?</p>	Udlændinge- og Integrationsministeriet	GA	04.10.18
C-587/17 P	<p>Belgien mod Kommissionen (appel)</p> <p>Påstande: — Dom afsagt af Retten (Anden Afdeling) den 20. juli 2017 i sag T-287/16, Belgien mod Kommissionen (EU:T:2017:531) ophæves. — Kommissionen gennemførelsesafgørelse (EU) 2016/417 af 17. marts 2016 (1) annulleres, for så vidt som den udelukker et beløb på 9 601 619,00 EUR fra EU-finansiering (budgetpost 6701). — Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.</p>	Miljø- og Fødevarerministeriet	GA	04.10.18
T-128/14	<p>Daimler mod Kommissionen</p> <p>Påstande: Kommissionens afgørelse SG.B.5/MF/rc — sg.dsg1.b.5(2013) 3963453 — GESTDEM 2013/4643 af 13. december 2013, annulleres. Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.</p>	Miljø- og Fødevarerministeriet Miljøstyrelsen	Dom	04.10.18
T-272/16	<p>Grækenland mod Kommissionen</p> <p>Påstande: — Kommissionens gennemførelsesafgørelse af 17. marts 2016 om udelukkelse fra EU-finansiering af visse udgifter, som medlemsstaterne har afholdt inden for rammerne af Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) (meddelt under nummer C(2016) 1509), offentliggjort i Den Europæiske Unions Tidende den 22. marts 2016, L 75, s. 16, annulleres: a) for så vidt som denne udelukker et samlet beløb på 166 797 866,22 EUR, som er afholdt under posten Afkoblet direkte støtte for regnskabsårene 2012 og 2013, fra EU-finansiering og navnlig fastsætter: 1) en fast finansiel korrektion på 25 % for 2012 og 2) en fast finansiel korrektion og en punktvis finansiel korrektion for 2013, b) for så vidt som denne udelukker et samlet beløb på 3 880 460,50 EUR, som er afholdt under posten Udvikling af landdistrikterne ELFUL, Akse 1 + 3 — investeringsforanstaltninger (2007-2013), fra EU-finansiering og navnlig fastsætter: 1) en fast finansiel korrektion på 5 % for regnskabsårene 2010-2013 vedrørende foranstaltning 125 og 2) en punktvis korrektion for regnskabsårene 2011-2013, c) for så vidt som den ikke foretager en fuldstændig gennemførelse af Den Europæiske Unions Rets endelige dom af 19. november 2015, sag T-107/14, og Den Helleniske Republik således ikke straks udbetales et beløb på 29 366 975,06 EUR. — Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.</p>	Miljø- og Fødevarerministeriet	Dom	04.10.18

T-914/16	<p>Proof IT mod EIGE</p> <p>Påstande: — Det Europæiske Institut for Ligestilling mellem Mænd og Kvinders afgørelse vedtaget i forbindelse med udbudsproceduren med henblik på tildelingen af en rammekontrakt vedrørende »Vedligeholdelse og ajourføring af EIGE's værktøjer og midler til kønsstatistikker«, EIGE/2016/OPER/01-Parti 1 og EIGE/2016/OPER/01-Parti 2, og meddelt sagsøgeren ved skrivelse af 14. oktober 2016, om at afvisesagsøgerens bud og tildele rammekontrakten til tredjemand annulleres. — Sagsøgeren tilkendes erstatning for den skade, som sagsøgeren har lidt som følge af mistet mulighed og/eller for tabet af selve kontrakten, på 128 480 EUR.</p> <p>— EIGE tilpligtes at betale sagens omkostninger.</p>	Erhvervsministeriet Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen	Dom	04.10.18
----------	---	--	-----	----------